

IRIS

APRIL 2023 SPECIALE UITGAVE VAN IRIS,
STICHTING VOOR CHRISTELIJK
VOORTGEZET ONDERWIJS

*Ben Je toe
AAN iets
Nieuws?*

**WERVINGS-
SPECIAL 2023**

INHOUD

- 03 INLEIDING
- 04 INTERVIEWS MET COLLEGA'S
- 22 INSPIRATIE EVENEMENT OP 30 MEI
- 24 OVERZICHT IRIS VACATURES

COLOFON

Dit is een speciale uitgave van IRIS, Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs

Vragen of suggesties: Marjan Mak, communicatiemedewerker, m.mak@iris-cvo.nl, 023 548 38 09

Tekst en eindredactie: Marjan Mak

Met dank aan alle medewerkers van IRIS die aan dit nummer hebben meegewerkt.

Vormgeving: Behold Branding Agency

Fotografie: Femke Oepts Bedrijfsfotograaf | Beeldstrategie en Karen Steenwinkel

BEN JE TOE AAN IETS NIEUWS?

Wat hebben de geïnterviewde collega's in deze special met elkaar gemeen?

In al hun verschillen delen ze het enthousiasme voor het onderwijs en de leerling in het bijzonder. Lees de interviews met collega's Thijs Berntsen en Peter Oudshoorn. Twee zij-instromers die al een hele carrière achter de rug hebben en onlangs het roer omgoiden. Ook het verhaal van de onlangs gestarte HR-adviseurs, die hun krachten bundelen, is de moeite waard. Mette Zuurbier is een energieke starter met een enorm takenpakket en Lard de Landmeter is de eerste personal trainer binnen IRIS. Last but not least, nóg twee bijzondere verhalen. Eén van Obada Al-Falouji die de oorlog in Syrië ontvluchtte, inmiddels goed Nederlands spreekt en sinds kort werkzaam is als ICT servicedeskmedewerker op het Kaj Munk College. De andere van Carla en Bianca van Esch, moeder en dochter, die op dezelfde school werken.

Op pagina 24 van deze special tref je het aanbod van alle IRIS-vacatures op onze scholen. Dit doen we om te proberen de zogenaamde blijde mobiliteit binnen IRIS te verhogen.

IRIS streeft ernaar de interne talenten van iedereen volop te benutten. Een gesprek met een teamleider, sectievoorzitter of de HR-adviseur van een andere IRIS-school is altijd mogelijk. Maak een afspraak of loop eens een dagje mee op één van de andere IRIS-scholen.

Ik wens je een fijne meivakantie!

TRUUS VAES

‘We voelen ons onderdeel van het IRIS HR-team’

Interview met drie ervaren HR-adviseurs die met elkaar gemeen hebben dat ze nieuw zijn bij IRIS en een bak aan ervaring meebrengen vanuit hun vorige functies.

Plaats: de kamer van Truus Vaes op het IRIS bestuursbureau de ‘Dorstige Kuil’ in Heemstede.

Aanwezig: HR-adviseurs Linde Dijkstra (HBM en Kaj Munk College), Linda Lucassen (KSH) en Sieta Buma (Eerste Christelijk Lyceum), een interviewer en een fotograaf.

Aanleiding: Een nadere kennismaking, want nog niet iedereen weet wie zij zijn en wat ze precies doen.

WAT DEDEN JULLIE HIERVOOR?

Linda: ‘Ik was veertien jaar teamleider van de businessunit HR bij de gemeente Haarlem.’ Linde: ‘Ik werkte hiervoor in de zorg. In totaal zeventien jaar. De laatste jaren was ik hoofd P&O, wat we bij IRIS “HR” noemen. Sieta: ‘Voor mij was het niet zo’n grote stap, omdat ik al in het onderwijs werkte. Ik werkte bij OVO Zaanstad, ook een onderwijsorganisatie.’

WAT IS JULLIE PERSOONLIJKE DRIJFVEER GEWEEST OM VOOR HET ONDERWIJS TE KIEZEN?

Linde: ‘Ik wilde echt iets heel anders, maar wel in de non-profit sfeer. Als ouder van een kind in de brugklas ben ik vooral persoonlijk betrokken bij het voortgezet onderwijs. Mijn eerste gesprek was op de HBM. Ik weet nog goed dat ik daar voor het eerst een voet over de drempel zette en mijn hart een sprongetje maakte.’ Ik dacht: ‘Ja, dit is het. Nu denk ik vaak dat ik de stap naar het onderwijs eerder had moeten maken.’ Linda: ‘Ik was niet bewust op zoek naar een baan in het onderwijs, maar wilde een functie waar ik mijn ei kwijt kan. Het leuk me dynamisch om met jongeren te werken en dat blijkt ook zo te zijn.’ Linda: ‘Het mooie aan ons vak is dat het relatief makkelijk is om de overstap naar een andere branche te maken. Toch zijn er grote verschillen.’ Linde haakt in: ‘Ja, de CAO en de

juridische aspecten zijn in het onderwijs heel anders. De CAO is complex; die moet ik er elke dag wel een keer op naslaan. Het is allemaal wat technischer dan in de zorg. Ik heb ook erg moeten wennen aan de kwartaalindelingen.’ Sieta: ‘We zijn veel van onze tijd bezig met de formatie op de scholen; er zijn veel puzzels die gelegd moeten worden.’

WAT MAAKT JULLIE GESCHIKT VOOR HET ONDERWIJS, WAT ‘BRENG’ JE MEE?

Sieta: ‘Ik weet relatief veel over verzuim en heb bij mijn vorige werk een Academy helpen ontwikkelen.’ Linde: ‘Ik deed veel aan beleidsontwikkeling, en ook op het gebied van opleidingen. In mijn vorige baan heb ik de onboarding geïntroduceerd. Zo’n app willen we ook voor IRIS.’ Linda: ‘Ik kom uit een politieke organisatie. Ik merk dat die politieke blik een pré is. Verder ben ik goed in Excel en het opstellen in analytische rapportages.’ Linde: ‘Jaaaa, daar maken wij allemaal goed gebruik van.’

WAT HEEFT JULLIE TOT NU TOE HET MEEST VERRAST?

Linde: ‘In vergelijking met de zorg, waar ik vandaan kon, vind ik dat de arbeidsvoorwaarden voor docenten in het voortgezet onderwijs erg goed zijn.’ Linda knikt instemmend: ‘Ja, dat vind ik ook, vergeleken bij de gemeente is er niet zo veel verschil. Het onderwijs telt wel veel meer vakantiedagen, dat is toch ook erg luxe. Sieta: ‘In positieve zin heeft de bevoegdheid van de docenten mij verrast. Ze hebben hart voor de leerling. Ook de saamhorigheid en de bereidheid elkaar te hulp te schieten als dat nodig is, vind ik mooi in het onderwijs.’ Linde: ‘Ja, en ik vind de taakvolwassenheid van collega’s groot. Ze nemen hun verantwoordelijkheid. Misschien dat er daardoor veel minder arbeidsconflicten spelen dan tijdens mijn tijd in de zorg.’ >

WAAR KRIJG JULLIE DE MEESTE ENERGIE VAN?

Linda: ‘Ik denk toch van de ruimte die ik krijg.’ Sieta: ‘Mijn baan is heel divers, geen dag is hetzelfde. De lijnen zijn kort, daardoor kun je in korte tijd veel voor elkaar te krijgen. Linde: ‘Ja, en dat je hier elke dag weer nieuwe dingen leert.’

JULLIE WERKEN VOOR JE EIGEN SCHOOL, MAAR OOK OVER DE GRENZEN VAN DE EIGEN SCHOOL HEEN?

Linde: ‘Ja, we voelen ons echt een HR-team en kunnen altijd op elkaar terugvallen. We werken fijn samen met elkaar, maar ook met de assistenten en de andere collega’s.’ Linda: ‘Wel goed om hier te noemen dat het HR-team uit nog twee collega HR-adviseurs bestaat namelijk Debbie Hulsbos van Vakcollege Thamen en Jan Simon van het Herbert Vissers College.’ Sieta: ‘Met hun jarenlange onderwijservaring vormen Jan en Debbie ons collectief geheugen. Enorm belangrijk.’

Het HR-team werkt op basis van het strategisch HR-beleidsplan dat vorig jaar is geïmplementeerd. Uitgangspunt is “IRIS als aantrekkelijk werkgever”, waarna een onderverdeling is gemaakt in drie pijlers: 1. Voldoende medewerkers, 2. Professionele medewerkers en 3. Vitale medewerkers.

Sieta: ‘Iedereen committeert zich aan het beleidsplan. De neuzen staan dezelfde kant op. Dat geeft veel energie.’ Linda: ‘Ja, de basis is steeds meer op orde, nu is het zaak om door te ontwikkelen.’ We hebben te maken met zaken op zowel school- als IRIS-niveau, wat soms kan schuren. Daarin kunnen we verbeteren, maar dat heeft echt tijd nodig.’

Linde: ‘Met elkaar werken we aan dat gezamenlijke doel: IRIS als aantrekkelijke werkgever neer te zetten. IRIS breed mogelijkheden zien is voor ons belangrijk. Denk aan de het verhogen van de blijve mobiliteit. Als iemand niet helemaal in team A past, misschien past diegene dan wel in team B op een andere IRIS school. Daar doen we dan als team alles aan om dat voor elkaar te krijgen.’ Sieta: ‘De kracht van IRIS is dat elke school een eigen signatuur heeft, dus als iemand het niet naar zijn zin heeft, is er wellicht een andere IRIS school die wel past.’

EEN ORGANISATIE ALS DUNAMARE HEEFT HR GECENTRALISEERD. BIJ IRIS WERKEN WE GEDECENTRALISEERD. HEEFT DAT VOORDELEN?

Linda: ‘Ja, zeker weten. Wij weten precies wat er op onze school speelt, omdat wij op de scholen werken en niet op het bestuursbureau.’ Sieta: ‘Wij werken van binnenuit, -bottom-up -. Dat is een hele andere manier van werken. Wij zien en voelen wat er op de werkvloer gebeurt en bedenken van daaruit de oplossingen. Dat biedt voordelen voor alle betrokken.’ Linde: ‘Wat leuk is om te vertellen, is dat wij hebben afgesproken om bij elkaar op de scholen te gaan werken. Ik zit morgen bij jou, Linda.’ Linda: ‘O ja? Leuk. Was ik even vergeten. Je bent welkom.’

HEBBER JULLIE SUGGESTIES OM HET LERARENTEKORT OP TE LOSSEN?

Linda: ‘De stereotiepe beeldvorming moet echt anders. We moeten benadrukken hoe leuk en aantrekkelijk een baan in het onderwijs is. Focus op de USP’s (unique selling points) van elke school, zo zijn die van de KSH bijvoorbeeld het 80 minuten rooster, de themaklassen en de stoelmassage. Richt je daarop in plaats van de slechte salarissen en de hoge werkdruk te benoemen. Linde: ‘Tegelijkertijd vind ik het van belang dat we ons richten op het behoud van goede collega’s.’ Sieta: ‘Eens. Dat betekent dat je de verwachtingen naar de collega’s ook moet waarmaken.’ Linde: ‘Daarom is een goed inductiebeleid voor startende docenten zo belangrijk. De begeleiding tijdens de eerste maanden zijn cruciaal. Ook de ontwikkelingsgesprekken met docenten spelen een cruciale rol in het behoud van goed personeel. Linda: ‘Het gaat mij er vooral om het goede gesprek te voeren. Met een goed gesprek bedoel ik dat de ander de veiligheid voelt te zeggen wat hij echt denkt en voelt. Ook als een docent verder wil kijken dan IRIS, dan kán dat. Dan is het zaak dat ook dát traject goed wordt begeleid.’ Sieta: ‘Daarbij is het belangrijk dat iedereen gezien wordt. Dat we ook naar de “stille krachten” omkijken.’ Linde vult aan: ‘Ook het exitgesprek moet hogere prioriteit krijgen omdat die een schat aan nuttige informatie opleveren. Ook wordt nu niet bijgehouden waarom nieuwe mensen voor IRIS kiezen. Daar kunnen we nog van leren.’

HEBBER JULLIE EEN TIP VOOR DIEGENEN DIE TWIJFELEN OM DE OVERSTAP TE MAKEN NAAR HET ONDERWIJS?

Linde: ‘Volg je hart. Ga na bij jezelf: waar word ik nou blij van? Een baan in het onderwijs is een baan waar je veel voor terug krijgt. Sieta: ‘Dat klopt inderdaad. Ik zou zeggen: Draai een dagje mee en ga gesprekken aan met collega’s.’

WAT MAAKT WERKEN BIJ IRIS LEUK VOOR JOU?

Linde: ‘Ik ervaar support en vertrouwen.’ Linda: ‘Ja, Het voelt als een warme organisatie waar hard gewerkt wordt, maar waar ook ruimte is voor ontspanning en een grapje op z’n tijd.’ Sieta: ‘Dit is een kleinschalige organisatie waar je écht het verschil kunt maken voor de leerlingen. Je bent hier geen nummer. Het is een organisatie in beweging.’ Linde: ‘Als je een bijdrage wilt leveren aan de ontwikkeling van jongvolwassenen, dan is dit de perfecte werkgever. Denk aan die ene docent van vroeger die je altijd is bijgebleven. Hun manier van lesgeven heeft iets met je gedaan en heeft er misschien wel toe bijgedragen dat je zelf voor een baan in het onderwijs hebt gekozen. Jij kan óók die speciale docent worden voor de leerling van nu. Prachtig toch! <

Over het lerarentekort:
Linde: 'Ik vind het ook van belang dat we ons richten op het behoud van goede collega's.' Sieta: 'Eens. Dat betekent dat je de verwachtingen naar de collega's ook moet waarmaken.'

‘Mijn leerlingen houden mij scherp’

Mette Zuurbier, docent op Vakcollege Thamen sinds 2022

‘Economie was op de middelbare school mijn beste vak. Ik ging daarom Business Studies studeren aan Hogeschool Inholland. Ik kwam er al snel achter dat ik de vakken leuk vond, maar niet het werkveld waar je voor wordt opgeleid. Tijdens mijn studie hielp ik mee met de organisatie van de proefstudeerdagen voor leerlingen van middelbare scholen. Dat ging me zelfs zó goed af dat toen de docent met verlof ging ik dit zelfstandig mocht blijven doen. Dat was het moment waarop ik dacht ... onderwijs past veel beter bij mij. Toen ben ik overgestapt naar de docentenopleiding economie aan de Hogeschool van Amsterdam. In het derde jaar kwam ik als stagiair op Vakcollege Thamen terecht. Sinds anderhalf jaar ben ik officieel als afgestudeerd docent werkzaam op Thamen.’

WAT MAAKT JOU GESCHIKT VOOR HET ONDERWIJS, WAT ‘BRENG’ JE MEE?

‘Mette: Ik ben een echt mensenmens en investeer in mijn relatie met de ander. Ik heb oprecht interesse in de leerling. Terugkijkend heb ik dat, denk ik, vooral ontwikkeld tijdens mijn bijbaantje. Ik heb zes jaar in een verzorgingstehuis gewerkt. Ik hielp de bewoners met koken, bracht koffie & thee rond en nam ze mee naar buiten voor een wandelingetje. Die gesprekken met oudere mensen, de momenten dat iemand overlijdt met wie je een band hebt opgebouwd, de ontroerende reacties toen ik na zes jaar vertelde dat ik weg zou gaan... dat alles heeft veel bijgedragen aan mijn eigen persoonlijke ontwikkeling en heeft mij gevormd tot diegene die ik nu ben. Ik hoop dat die vaardigheden voelbaar zijn in het contact met mijn leerlingen. Ik vind het belangrijk om mensen het gevoel te geven dat ik ze zie staan en probeer elke leerling de aandacht te geven die ze verdienen. Ik neem dus ook tijd voor de stille jongen, het teruggetrokken meisje. Die aandacht geef ik als ze binnenkomen, tijdens de les of aan het einde van de les als ze de klas uitlopen.’

WAT MAAKT JE WERK ZO LEUK?

‘Het mooiste vind ik dat je gezamenlijk ergens naar toewerkt. De openheid en eerlijkheid van de leerling maakt dat ik zelf ook nog elke dag groei. Leerlingen houden me scherp. Soms vraagt iemand: “Waarom doen we dat zo, en niet zo.” Soms denk ik dan: “Ja, je hebt gelijk. Dat kan inderdaad anders en beter.” Dat geef ik die leerling dan ook eerlijk terug.’ Op onze school heerst een goede sfeer. Ik woon zelf in Alkmaar met veel scholen die veel dichterbij zijn, maar ik heb bewust voor Thamen gekozen. Dat komt vooral, omdat al mijn collega’s hart voor de leerling hebben. De leerling heeft altijd prioriteit. Alle collega’s zitten er hetzelfde in. Dat maakt dat de samenwerking onderling ook zo goed verloopt.’

WAT HEEFT JE HET MEEST VERRAST TOT NU TOE?

‘De waardering van de leerlingen. Na corona was dat vooral merkbaar bij de onderbouwleerlingen. Ze spraken uit dat ze zo het fijn vonden om na zoveel maanden online, weer fysiek les van mij te krijgen. Dat vond ik hartverwarmend.’

WAAR KRIJG JE DE MEESTE ENERGIE VAN?

‘Ik vind het superleuk om lesmateriaal te ontwikkelen. Er bestaan standaard lesbrieven voor Mens & Dienstverlening. Die brieven bekijk ik dan met de vraag: wat vinden wij echt belangrijk? Hoe kunnen we ons motto: “leren door doen!” - nog beter tot uitdrukking brengen? Als je de lesbrieven daarop aanpast en toepast en merkt dat leerlingen enthousiast reageren, motiveert mij dat natuurlijk enorm.’

NAAST DOCENT EN HET ONTWIKKELEN VAN LESMATERIAAL BEN JE OOK MENTOR, HOOFD VAN DE VAKGROEP, WERKPLEKBEGELEIDER EN MAAK JE DEEL UIT VAN DE WERKGROEP FORMATIEF LEREN. JE DOET HEEL VEEL.

‘Ja, ik heb veel verschillende taken en al die taken maken dat ik nog elke dag leer. Ook de werkgroep formatief leren is bijvoorbeeld nuttig wat betreft kwaliteitsbesef. Ik kan aan een leerling wel uitleggen wat er goed en niet goed is aan een poster, maar de leerling moet dat zelf ontdekken. Doordat ik het nu zelf helderder voor ogen heb, is het voor mij gemakkelijker dit aan de leerlingen uit te leggen.’

WAT DOE JIJ OVER TIEN JAAR?

‘Dan sta ik nog steeds voor de klas. En ik ontwikkel nog steeds lessen. Zeker weten. Tot die tijd wil ik zoveel mogelijk uren maken en ervaring opdoen.’

HEB JIJ EEN OPLOSSING VOOR HET LERARENTEKORT?

‘Ik loop nog niet zo lang mee, dus kan alleen iets vertellen over mijn eigen ervaringen met de opleiding. De lerarenopleiding is over het algemeen prima. Bepaalde vakken vind ik echter overbodig, omdat je ze later in je werk niet nodig hebt. Andersom heb ik wel zaken gemist als bijvoorbeeld mentoraat. Wat is dat precies, wat moet je dan doen, hoe geef je daar invulling aan? Ik vind wel dat er voldoende aandacht is voor de pedagogische kant, omdat die gekoppeld is aan de stage waar je natuurlijk alles in praktijk brengt. Bij sommige vakken kreeg ik het gevoel dat ze het “moeilijk wilde maken om het moeilijk maken”. Dat is niet goed voor de motivatie en heeft ervoor gezorgd dat in mijn jaar best wat studenten vroegtijdig afhaakten. Echt zonde.’

HEB JE EEN TIP VOOR DIEGENEN DIE TWIJFELEN OM DE OVERSTAP TE MAKEN NAAR HET ONDERWIJS?

‘Loop een paar dagen mee. Dan pas kom je erachter of onderwijs iets voor je is.’ <

OVER HET LERARENTEKORT:
Bij sommige vakken kreeg ik het gevoel dat ze het "moeilijk wilde maken om het moeilijk maken". Dat is niet goed voor de motivatie en heeft ervoor gezorgd dat in mijn jaar best wat studenten vroegtijdig afhaakten. Echt zonde.

OVER HET LERARENTEKORT:

CARLA: 'ER WORDT VEEL VAN DOCENTEN GEVRAAGD. HET IS NIET ALLEEN HET LESGEVEN; ER KOMT VEEL MEER BIJ KIJKEN. DAAROM HAKEN SOMMIGEN DENK IK AF. **BIANCA:** 'We zouden, denk ik, NÓG MEER MOETEN INZETTEN OP DE BEGELEIDING VAN STARTERS.'

INTERVIEW MOEDER (OOP'er) EN DOCHTER (DOCENT)

'Hier vóel je dat we met elkaar de school maken'

Carla van Esch werkt sinds 2006 als 'duizendpoot' in de front- en backoffice van de HBM.

Dochter Bianca is dit schooljaar gestart als docent geschiedenis op dezelfde school.

Het interview vindt plaats op de receptie van de HBM, waar Carla het eerste aanspreekpunt is voor leerlingen, docenten en bezoekers. Bianca is die dag vrij, maar ze woont dichtbij en vindt het geen probleem om even langs te komen voor het duo gesprek. Tussendoor gaat de telefoon en komen docenten en leerlingen langs met vragen. De dagelijkse hectiek is hier voelbaar.

Bianca: 'Ik werkte op het Fioretti College, een grote school in Hillegom, als docent geschiedenis en mens en maatschappij en als gedragsspecialist. Na negentien jaar was ik toe aan een nieuwe uitdaging. Ik wilde dolgraag op een kleine school aan de slag. Met opgroeiende kinderen is het ook niet handig om buiten de regio te werken. Ik woon in Heemstede en Hillegom ligt in regio regio midden, vandaar. Toen ik de vacature bij de HBM zag, móest ik wel solliciteren. Dat mijn moeder daar werkt, hield me niet tegen.' Carla lachend: 'Ik besloot het gewoon af te wachten en me uiteraard niet te mengen in het hele sollicitatietraject, maar wist wel dat de HBM bij Bianca zou passen...'

WAAROM HEBBEN JULLIE VOOR EEN BAAN IN HET ONDERWIJS GEKOZEN?

Bianca: 'Ik studeerde geschiedenis en kwam via een verplichte stage op een school terecht. Dat was niet helemaal hoe ik het in mijn hoofd had. Toch vond ik het daar zó leuk, dat ik toen besloot docent te worden.' Carla: 'Bij mij is het onderwijs nooit een bewuste keuze geweest. Ik wilde ooit weg uit de reclamewereld, omdat het me niet meer lukte om de deadlines van die drukke baan te combineren met mijn gezin. De vacature van Sancta kwam toevallig op mijn pad en sindsdien ben ik altijd in het onderwijs blijven werken. Bij Sancta werkte ik op de leerlingadministratie en deed ik ook veel voor de directie (notuleren). Ik ging steeds meer backoffice werken maar miste het contact met de leerlingen. Op de HBM heb ik het veel meer naar mijn zin, vanwege mijn uitgebreidere takenpakket. Ik ben receptioniste, administratief medewerker en "vliegende keep".

WAT HEEFT JULLIE HET MEESTE VERRAST TOT NU TOE?

Bianca denkt lang na: 'Ik denk tóch het feit dat wij hier met een klein clubje enthousiaste collega's werken, die allemaal hetzelfde doel voor ogen hebben: we willen allemaal een zo goed mogelijke les geven. De openheid naar elkaar toe, letterlijk en figuurlijk, heeft me ook verrast. Je bent bijvoorbeeld altijd welkom in elkaars lessen. Het is een school die je stimuleert om zoveel mogelijk van en met elkaar te leren. Je vóelt hier dat we met elkaar de school zijn. Dat komt ook,

omdat je van elke collega zo ongeveer weet waar hij in zijn les mee bezig is. Dat was bij Fioretti anders. Daar gaf ik alleen les aan de onderbouw. Geen idee waar mijn collega's in de bovenbouw mee bezig waren. Hier zie ik in huiswerkuren ook examenklassen. Daar pik ik veel van op.'

WAAR KRIJGEN JULLIE DE MEESTE ENERGIE VAN?

Bianca: 'Als je merkt dat bij leerlingen opeens het kwartje valt. Of als ik leerlingen, voor wie ik iets extra's heb gedaan, zie groeien. Daar word ik echt blij van.'

Carla: 'Ik vind dit een moeilijke vraag. Ik heb gewoon na al die jaren nog altijd veel plezier in mijn werk. Ik krijg veel mee van wat er allemaal gaande is. Dat komt, omdat alles hier zo zichtbaar is.' Bianca: 'Mijn moeder is héél goed in het opvangen van signalen. Als ze een leerling twee dagen elke pauze stil op een bankje ziet zitten, stapt ze erop af. Ze ziet alles.'

Op dat moment komt er een collega aan de balie die een externe afspraak heeft en opsomt wat ze allemaal mee moet nemen. Waarop Carla meteen inhaakt: Vergeet je de káárt niet?. Die ligt klaar, weet je nog?' Collega: 'O ja, wat goed Carla! Ik was 'm anders écht vergeten.'

Bianca merkt op: 'Dit bedoel ik nou. Zo gaat het hier dus de hele dag. Had je trouwens al opgeschreven dat mijn moeder ook mentor is?'

Carla knikt instemmend: 'Ja, dat doe ik inderdaad al acht jaar met veel plezier samen met Lars van der Meer, docent lichamelijke opvoeding. Bij de HBM hebben alle leerlingen namelijk twee mentoren. We verdelen de oudergesprekken; de moeilijke gesprekken doen we meestal samen.'

HEBBEN JULLIE SUGGESTIES OM HET LERARENTEKORT OP TE LOSSEN?

Bianca: 'Jonge starters, dan bedoel ik afgestudeerden tussen de twintig en vijfentwintig jaar, spiegelen zichzelf aan leeftijdsgenoten die bijvoorbeeld in de IT werken en een leaseauto hebben. Als dat je referentie is, dan zijn salarissen van startende docenten niet op datzelfde niveau. Wat ook speelt is een imago probleem. Het onderwijs heeft in mijn ogen toch een wat stoffig imago. De motivatie om jonge mensen verder te helpen speelt bij startende docenten veel minder. Dat is volgens mij wél de reden waarom zij-instromers voor een baan in het onderwijs kiezen.' Carla: 'Er wordt veel van docenten gevraagd. Het is niet alleen het lesgeven; er komt veel meer bij kijken. Daarom >

haken sommigen denk ik af. 'Bianca: 'We zouden, denk ik, nóg meer moeten inzetten op de begeleiding van starters. Je wordt meteen in het diepe gegooid, waardoor er geen tijd en ruimte is om op je "bek" te gaan. Ik vind ook dat de inhoud van de opleiding niet helemaal goed aansluit bij de praktijk. Ik begeleid nu een stagiair - ze doet het trouwens heel goed - die gisteren vroeg hoe ze een toets moest op stellen. Ze had geen idee hoe ze dat moest doen, dat had ze nog nooit gedaan. Dat leer je dus niet op de opleiding. In mijn ogen is dat een praktisch basisvaardigheid die de opleiding moet aanbieden. Elke school zou meeloopdagen moeten organiseren. Ga praten en ga op scholen kijken met verschillende niveaus. Lesgeven aan vwo leerlingen is echt anders dan les geven aan vmbo leerlingen. Wil je als OOP'er aan de slag, zorg dan ook dat je eerst eens een dagje meeloopt met bijvoorbeeld de conciërge of op andere ondersteunende afdelingen.'

HEB JE EEN TIP VOOR DIEGENEN DIE TWIJFELEN OM DE OVERSTAP TE MAKEN NAAR HET ONDERWIJS?

Bianca: 'Voor dit vak heb moet je over bepaalde basis-

vaardigheden beschikken. Als je die vaardigheden niet van nature hebt, wordt het lastig. Zo moet je, hoe moeilijk het soms ook is, altijd proberen vriendelijk te blijven en consistent te zijn in de les. Dus doe wat je zegt en houd je aan de regels. Dan schep je duidelijkheid en dat is wat pubers nodig hebben. Een leerling vroeg laatst aan mijn stagiair of ze op een andere plek mocht zitten. Omdat de leerling het zo vriendelijk vroeg, gaf de stagiair toe. Dan zeg ik later tegen haar: "Niet meer doen. Houd je aan de regels. Diezelfde leerling zal het je de volgende les wéér vragen (want het mocht de vorige les toch ook?) en anderen zullen haar voorbeeld volgen."

Bianca tot slot: 'Ik vind dat ik het mooiste vak van de wereld heb. Vorig jaar kreeg ik bij mijn vertrek van mijn oude school een persoonlijke brief van een leerling. Ze bedankt me daarin uitgebreid en geeft aan dat ik nooit zal beseffen hoeveel impact ik op haar leven heb gehad. Die paar zinnen doen me meer dan alle lovende woorden van collega's en cadeautjes die ik óók bij mijn afscheid kreeg. Zo'n brief is voor mij de kroon op mijn werk.' <

OVER HET LERARENTEKORT:

Ook wat betreft de nieuwkomers zie ik kansen. Die willen niets liever dan een nieuwe toekomst opbouwen. Sommigen hebben in hun thuisland misschien niet in het onderwijs gewerkt, maar zijn er wel geschikt voor.

INTERVIEW MET EEN OOP-ER

'De dagelijkse reis van Apeldoorn naar Hoofddorp vind ik geen enkel probleem'

Obada Al-Falouji werkt sinds december 2022 als ICT servicedesk medewerker op het Kaj Munk College

HOE BEN JE OP HET KAJ MUNK COLLEGE TERECHT GEKOMEN?

'Obada lacht: 'Dat is een lang verhaal. Lang geleden studeerde ik Information Systems in Rusland. In Syrië waren toen nog geen goede ICT en informatica opleidingen, dus koos ik ervoor in Rusland te studeren. Dat was in 1999. Vooral de eerste jaren waren pittig omdat je de taal moet leren spreken en schrijven, want de opleiding was niet in het Engels. Toen ik mijn studie had afgerond in 2004, keerde ik terug naar Syrië. Ik ben ICT docent en ICT manager geweest in Daraa, een stad dichtbij de grens met Jordanië. Daraa is de stad waar mijn familie vandaan komt.

Toen de oorlog uitbrak ben ik in 2013 met mijn moeder naar Jordanië gevlucht. Na acht maanden ben ik doorgereisd naar Rusland. Na tien maanden ging ik naar Turkije. Daar heb ik de boot genomen naar Griekenland. In Griekenland nam ik het vliegtuig naar Nederland. Via eerst Ter Apel, daarna Veenhuizen, Ede-Wageningen en Arnhem heb ik uiteindelijk in Apeldoorn mijn thuis gevonden. Dat was in 2015.

Ik ben meteen hard aan de slag gegaan om de Nederlandse taal te leren. Via vrijwilligerswerk en stages in de ICT bouwde ik steeds meer kennis op en leerde ik de ICT wereld in Nederland beter kennen. In 2020 begon ik aan mijn eerste betaalde ICT baan in Deventer. Ik vind het leuk om met jonge mensen om te gaan, daarom wilde ik op een school werken. De vacature voor ICT servicedesk medewerker bij het Kaj Munk College sluit goed aan bij mijn profiel. Ik heb gesolliciteerd en ben aangenomen. Het bevalt me hier prima, omdat ik contact heb met leerlingen en met collega's.'

WELKE KWALITEITEN BRENG JE MEE IN HET ONDERWIJS?

Obada lacht: 'Dat is moeilijk om van jezelf te zeggen. Ik denk dat ik sociaal en behulpzaam ben; heb veel geduld en ben niet snel gestrest. Over een aantal jaren zou ik graag tweedelijns medewerker willen zijn, cloud specialist of systeembeheerder, want ik ben ambitieus. Ik vind het belangrijk om mezelf te blijven ontwikkelen.'

JE REIST ELKE DAG VAN APELDOORN NAAR HOOFDDORP?

Hij knikt: 'Ja, ik ga vroeg van huis en vertrek weer op tijd naar Apeldoorn. Dat doe ik vier keer per week, want woensdag studeer ik. Ik vind de reistijd niet zo'n probleem. Verhuizen wil ik niet, want mijn gezin - mijn vrouw en dochtertje van één jaar-, mijn ouders en schoonouders wonen in Apeldoorn.'

ZOU JE OOIIT NOG TERUG WILLEN NAAR SYRIË?

'Nee, er is daar niks meer. De mensen zijn arm. Ik zie daar geen toekomst voor mijzelf en mijn gezin.'

HOE Zouden we nog meer mensen kunnen enthousiasmeren voor het beroep van docent?

Obada: 'Ik denk dat we alle banen in het onderwijs, niet alleen van docenten, beter moeten waarderen. Onderwijs is belangrijk. De maatschappij vindt het belangrijk om jonge mensen goed op te leiden. Je bouwt als medewerker op een school mee aan de toekomst van jonge mensen. Dan moet je die banen ook beter betalen dan nu het geval is. Hogere salarissen motiveert mensen, anders kiezen ze voor de commerciële sector waar je meer kunt verdienen. Ik ben zelf wel tevreden met mijn salaris.

Ook wat betreft de nieuwkomers - asielzoekers, vluchtelingen - in Nederland zie ik kansen. Nieuwkomers willen niets liever dan een nieuwe toekomst opbouwen. Sommigen hebben in hun thuisland misschien niet in het onderwijs gewerkt, maar zijn er wel geschikt voor. De werving zou zich veel meer op die groep moeten focussen, hun interesse moeten wekken, want ik denk dat er veel potentieel tussen zit.'

WIL JE NOG IETS TOEVOEGEN AAN DIT GESPREK?

'Ja, Ik wil graag stichting IRIS en vooral het Kaj Munk College bedanken voor alles wat ze voor mij hebben gedaan. De school voelt als mijn tweede gezin. Ik breng veel tijd door met geweldige collega's in een mooie omgeving!' <

‘Ik ga soms kijken bij wedstrijden van leerlingen’

Lard de Landmeter werkt twaalf jaar als gymdocent en sinds kort als personal trainer op de KSH.

HOE BEN JE OP DE KSH TERECHT GEKOMEN?

‘Ik heb zelf op het Herbert Vischers College (HVC) gezeten. Daar vond ik eigenlijk geen één vak heel boeiend, behalve dan de gymles. Ik had op het HVC altijd een goede band met de gymdocenten. Als de docent er even tussenuit moest, werd mij wel gevraagd om de les over te nemen. Dat heeft me denk ik dat laatste zetje gegeven om voor de ALO te kiezen en gymdocent te worden. Alhoewel het docentschap wel in de genen zit. Mijn moeder is ook docent. Na de ALO werkte ik drie jaar op een lagere school. Ik vind het werken met oudere leerlingen leuker en heb daarom twaalf jaar geleden de stap naar de KSH gemaakt. We hebben hier op school een enthousiast team met in totaal negen gymdocenten, waarvan vijf fulltime. Met mijn 37 jaar ben ik de oudste gymdocent dus dat geeft aan hoe jong ons team is. Werken met bovenbouw leerlingen ligt mij het beste. Misschien omdat ze mijn grappen beter snappen. Ik weet het niet precies. Mijn doel is altijd geweest dat elke leerling - sportief of niet - met een glimlach de les uitloopt. Ik investeer veel in het opbouwen van een band. Voor mij is het allerbelangrijkste, dat leerlingen zich veilig en relaxed voelen in mijn les. Ik kan niet precies uitleggen, hoe ik dat doe. Dat zit denk ik in mij. Het is in ieder geval geen trucje dat ik stagiaires kan aanleren. Je moet jezelf zijn, anders prikken leerlingen er meteen doorheen. Als ik tijd heb, ga ik wel eens kijken bij wedstrijden van leerlingen. Dat vinden ze leuk en het helpt natuurlijk in het versterken van de relatie.’

JE BENT NU OOK PERSONAL TRAINER?

‘Ja, sinds een jaar ben ik naast gymdocent ook personal trainer van de collega’s. Na elf jaar was ik wel toe aan een nieuwe uitdaging. Al vóór corona zei de vorige rector een keer tijdens een teamdag: Waarom hebben wij eigenlijk geen interne fitness? Ik dacht: hij maakt een grapje, maar hij meende het serieus. Natuurlijk had ik daar wel oren naar, omdat het perfect aansluit bij het vitaliteitsbeleid van de school. Daarom biedt de KSH bijvoorbeeld ook al jarenlang stoelmassage aan, als extra service naar het personeel. Ook dat past in het vitaliteitsbeleid. Het heeft even geduurd voor dat de gym er was. Net voor corona, was er voor dit plan geen budget meer. De noodgebouwen die destijds werden neergezet hadden meer prioriteit. Begrijpelijk. Na corona hebben we het project meteen opgepakt. Het grootste probleem was het vinden van een geschikte ruimte. Voor wie onze school niet kent: wij kampen met een enorm ruimtetekort. Vandaar ook die noodgebouwen. ... Ik keek een keer omhoog in onze

gymzaal. Die heeft een extreem hoog plafond. Toen dacht ik: als we nou dat plafond eens verlagen, dan creëren we daar een extra ruimte. We hebben experts laten komen en die gaven aan dat het mogelijk was. In een paar maanden was de verbouwing een feit. Begin van dit schooljaar is de fitnessruimte geopend.’

HOE WERKT HET?

‘Collega’s kunnen in groepjes van vier werken aan gewichtsverlies, kracht opbouwen of conditie verbetering. Iedereen volgt zijn eigen programma en ik begeleid ze zo goed mogelijk. Heb je een tussenuur of even wat tijd over, dan mag je ook alleen van de gym gebruik maken. Van de in totaal honderdtwintig collega’s zijn er nu zo’n veertig die regelmatig komen. Collega’s worden enthousiast van de verhalen van anderen. Het zou mooi zijn als er nóg meer collega’s aanhaken. Als we de helft vóór de zomervakantie hier heen kunnen krijgen, ben ik een tevreden mens.’

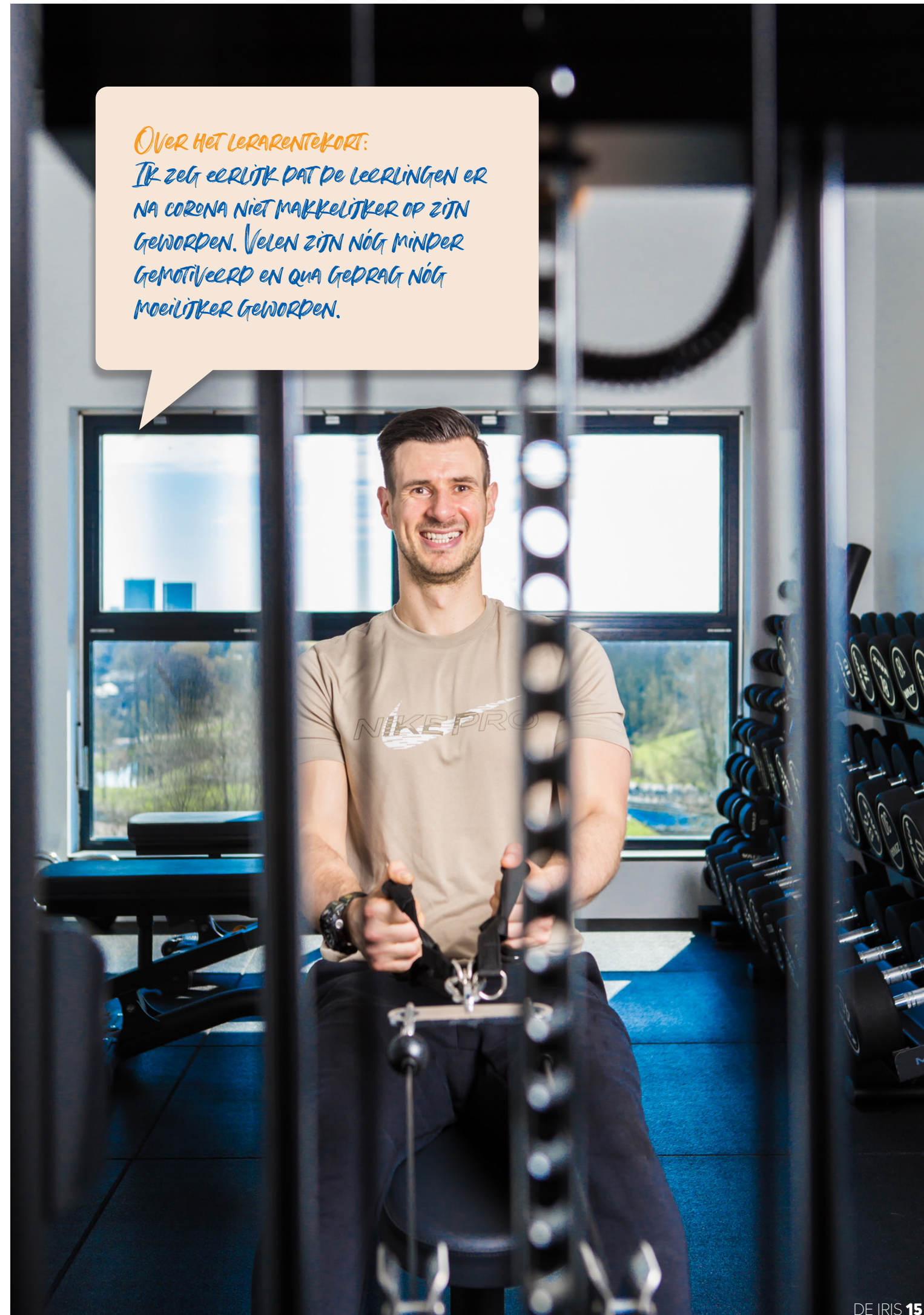
HOE ZOUDEN WE NOG MEER MENSEN KUNNEN ENTHOUSIASMEREN VOOR HET BEROEP VAN DOCENT?

‘Het beroep van docent is heel specifiek dus ik snap goed dat dat het niet massa’s mensen aantrekt. Met “specifiek” bedoel ik dat je geduld moet hebben en van nature kinderen goed moet kunnen aanvoelen. Af en toe is het nodig om een beetje mee te bewegen, zodat ze doen wat jij wilt dat ze doen. De druk in het onderwijs is over het algemeen hoog. Ik zeg eerlijk dat de leerlingen er na corona niet makkelijker op zijn geworden. Velen zijn nóg minder gemotiveerd en qua gedrag nóg moeilijker geworden. Omdat ze lange tijd gewend waren om nauwelijks iets te doen, vinden ze het lastig om zichzelf nu weer aan het werk te zetten. Niet alleen op school, ook als ze thuis zijn en huiswerk moeten maken.’

WAAR KRIJG JE HET MEESTE ENERGIE VAN?

‘Ik krijg energie van mijn leerlingen. Ik heb het geluk op een school te werken waar veel leerlingen voor de sportklas kiezen. Ik denk dat in de reguliere gymles, de meesten de gymles leuk vinden, omdat het plezier voorop staat. Dat komt door onze procesmatige manier van lesgeven. Vorig jaar zijn we gestart met informatief toetsen. Dat zijn we nu aan het finetunen. De docenten die ik begeleid in de fitnessruimte geven mij ook veel voldoening. Mijn werk biedt mij voorlopig nog genoeg uitdaging.’ <

OVER HET LERARENTEKORT:
Ik zeg eerlijk dat de leerlingen er na corona niet makkelijker op zijn geworden. Velen zijn nóg minder gemotiveerd en qua gedrag nóg moeilijker geworden.

‘Dag meneer van Duits!’

Peter Oudshoorn, docent Duits op het Herbert Vissers College

‘Ik kom uit de horecawereld waar ik gewend was lange dagen te maken. Naast mijn werk in een restaurant, bracht ik eten rond voor een cateringbedrijf langs diverse middelbare scholen. Eigenlijk was ik altijd aan het werk. Aan het einde van de dag dacht ik steeds vaker: “Waarvoor heb ik het vandaag eigenlijk allemaal gedaan?” Mijn werk gaf mij steeds minder voldoening. Met mijn vriendin heb ik daar vooral tijdens een vakantie in Canada veel over gesproken. Zij gaf toen aan dat zij mij geschikt vindt voor het onderwijs. Dat verraste me, omdat ik het leraarschap al jaren voor mezelf in gedachten had gehad, maar dat nooit tegen iemand had uitgesproken. Later heb ik wel meerdere keren van vrienden gehoord dat dit echt iets voor mij zou zijn en het vak op mijn lijf geschreven is. Toen heb ik uiteindelijk de stap genomen en ben aan een lerarenopleiding begonnen. Ik vind talen leuk en heb vooral affiniteit met de Duitse taal. Ik heb altijd veel Duits gesproken in het restaurant waar ik werkte. Gasten, ook Duitse gasten, vroegen wel eens: Ben je nou Nederlander of Duitser? Mensen met Duits als moedertaal bleken dus te vinden dat ik zo mooi “accentloos Duits” sprak. Dat is natuurlijk een groot compliment. Mijn voorkeur ging uit naar een baan waarin ik met pubers kan werken. Heb zelf enorm gepuberd dus ik begrijp goed waar bepaald gedrag soms uit kan voortkomen. Het lag dus het meest voor de hand om docent Duits te worden, om pubers die taal te leren. Anderzijds vind ik het een mooie uitdaging om hen bepaalde kaders mee te geven. In mijn baan bij het cateringbedrijf viel het me vaak op dat het bij veel pubers nogal schort aan normen en waarden. Die krijgen ze niet allemaal automatisch van huis uit mee. Mijn doel is om als docent op die twee niveaus mijn persoonlijke steentje bij te dragen.’

WAT BRENG JE MEE JE MEE UIT JE VORIGE WERK?

‘In mijn werk als ober en in mijn ritjes langs de scholen, was ik gewend om gemakkelijk praatjes aan te knopen. Dat komt me als docent goed van pas.’

WAT HEEFT JE HET MEEST VERRAST?

‘Toch de band die je redelijk snel met de leerlingen kunt opbouwen. Tegelijkertijd vond ik dat ook een van de spannendste dingen. Ik vroeg me af of me dat wel zou lukken. Wat als leerlingen niets van mij moesten hebben? Ik ben in september op het HVC begonnen en al snel hoorde ik in de gangen of buiten mijn naam: Hallo meneer Oudshoorn ...! Zowel mijn vrienden als mijn vriendin spraken al uit dat dit hun verwachting was door hoe zij mij kennen. Ikzelf vond het in het begin best spannend of dit ook zo zou gebeuren.

Ik heb aangegeven aan mijn teamleider dat ik volgend jaar graag mentor wil worden. Coaching van leerlingen ligt mij wel. Dat is een leuke uitdaging voor volgend jaar, naast mijn studie afronden natuurlijk en voldoende vlieguren maken als docent!

Ik ben in 2019 begonnen met mijn studie, maar heb wat vertraging opgelopen. Ik studeer in deeltijd en ben er tot vorig jaar altijd bij blijven werken in de horeca. Wanneer ik ‘s avonds om 21.30 uur thuiskwam, had ik meestal geen puf meer om nog eens de studieboeken in te duiken. Vorig jaar heb ik de knoop eindelijk doorgemaakt en heb ik mijn horecawerk opgezegd. Ik solliciteerde op de vacature bij het HVC. Het was snel rond en sinds september geef ik met veel plezier vier dagen per week les.

De begeleiding op het HVC is prima. Dit jaar krijg ik negen lesbezoeken: drie van mijn coach, drie van mijn sectieleider en drie van mijn teamleider. In het begin vond ik die bezoeken spannend en was ik zenuwachtig, maar inmiddels ben ik er aan gewend. Ik krijg goede feedback waar ik iets mee kan.’

WAT GEEFT JE HET MEESTE ENERGIE?

‘Het persoonlijk contact. Dat de leerling je groet in de gang of je buiten tegenkomt en dan roept: Dag meneer van Duits! Dat vind ik leuk. En natuurlijk is het ook fijn als ik zie dat mijn leerlingen goede cijfers halen.’

HEB JIJ EEN IDEE HOE WE HET LERARENTEKORT KUNNEN OPLOSSEN?

‘Misschien moeten we toch de salarissen verhogen. Het financiële plaatje kan voor sommigen een rol spelen om niet voor het onderwijs te kiezen. Als salarisverhoging kan helpen om twijfelaars over de streep te trekken, moeten we dat doen. Ook de te hoge werkdruk zoals die regelmatig door leraren wordt ervaren, speelt een rol in het aantrekken van nieuwe collega’s.’

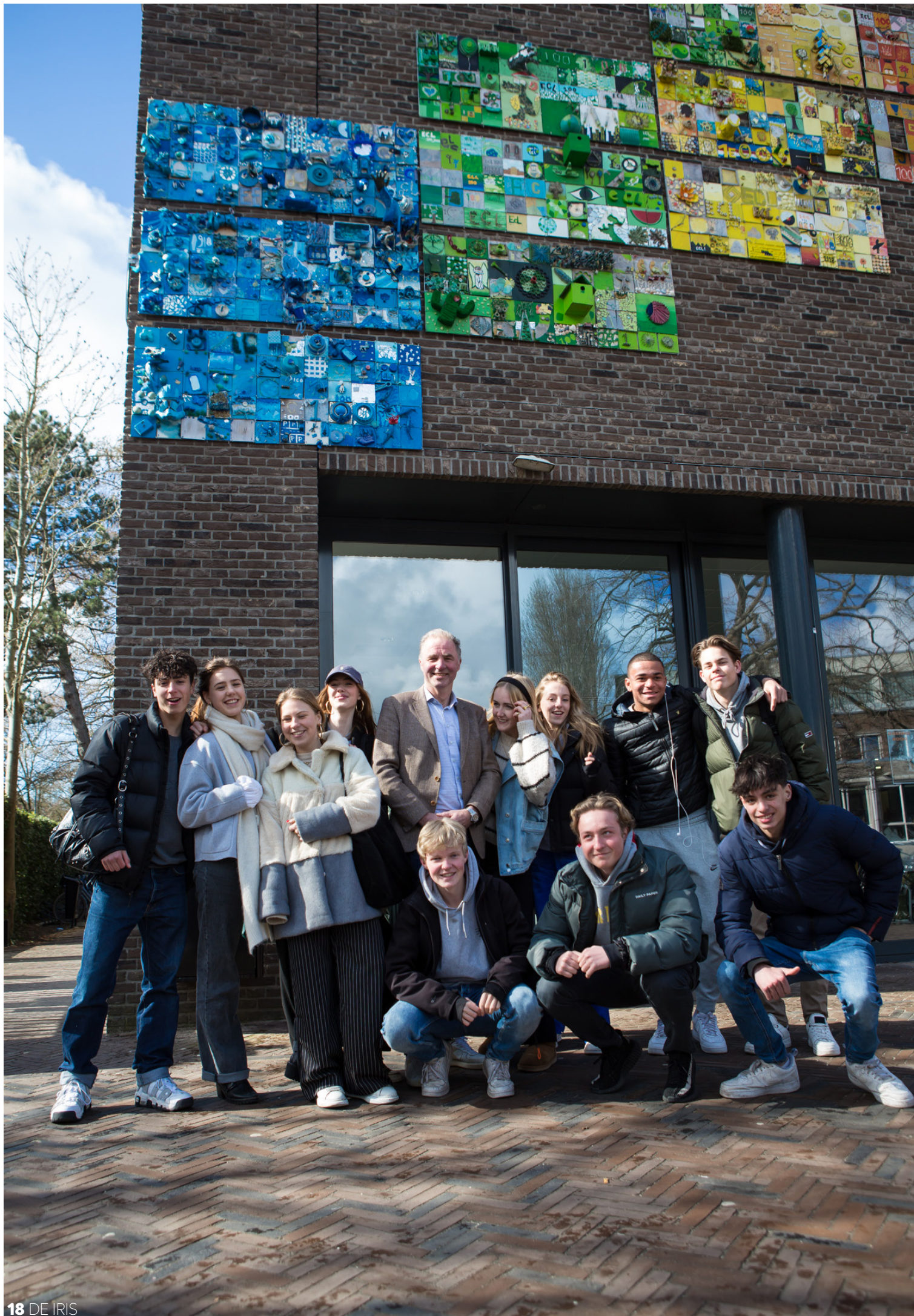
Het is wel een vak apart. Het moet je echt liggen. Je moet veerkrachtig zijn en met de dynamiek om kunnen gaan, want leerlingen halen soms het bloed onder je nagels vandaan. Maar je krijgt er veel voor terug. Hoe mooi is het, als er over twintig jaar nog herinneringen over je worden opgehaald. Dat mijn leerlingen dan tegen elkaar zeggen: Weet je nog, die meneer Oudshoorn?’

DE HORECA HEB JE VOORGOED AFGEZWOREN?

‘Peter lacht: ‘Ik ben iemand die niet goed stil kan zitten. Kijk dus niet verbaasd op als je me in de zomervakantie weer even in mijn vertrouwde restaurant ziet rondrennen!’. <

Over het lerarentekort:
‘Misschien moeten we toch de salarissen verhogen. Het financiële plaatje kan voor sommigen een rol spelen om niet voor het onderwijs te kiezen.’

INTERVIEW MET EEN ZIJ-INSTROMER

‘Wat een bijzonder mooi beroep is dit’

Thijs Berntsen, docent Nederlands en Literatuur op het Eerste Christelijk Lyceum (ECL) sinds januari 2023

Thijs Berntsen geeft sinds januari 2023 Nederlands en Literatuur op het ECL. Hij voelde zich er meteen thuis. Binnen het docententeam is hij de vreemde eend in de bijt: zij-instromer zonder het huidige werk op te geven. Al meer dan twintig jaar vormt Thijs met een aantal partners een eigen marketingbureau: Brandwave. Thijs legt uit: ‘Simpel gezegd maken we merken voor dienstverleners. Ik ontwikkel strategieën om cliënten zoals advocatenkantoren en fiscalisten te laten groeien door ze een betere positionering en een spannender merk te geven. Waardoor ze succesvoller worden als werkgever en als dienstverlener.’

OMSCHRIJF JEZELF EENS?

Thijs: ‘Merken en strategieën maken voor bedrijven is enorm leuk en dankbaar werk, maar ik wil persoonlijk een nieuwe leercurve in. Ik wil ook dingen doen die er écht toe doen. Veel van het zakelijke werk dat wij doen is procesmatig veranderd. Meer afstand, meer overleg, meer schermtijd, meer verantwoording. En veel minder creatie en contact. Dat is nooit de bedoeling geweest als je zoals ik juist creativiteit haalt uit contacten.’

Als docent ben je omgeven door collega’s en leerlingen met zo veel vragen en zo veel energie. Leerlingen iets mogen meegeven is een voorrecht. Mijn hart ligt bij de volgende generatie omdat ik zelf twee dochters heb - één op Hageveld en één op het Coornhert Lyceum - EN omdat het onderwijs ons keihard nodig heeft. En ik ben toevallig afgestudeerd Neerlandicus, dus er komen een paar factoren op het juiste moment bij elkaar.

Nee, nooit eerder stond ik voor de klas. Na mijn start in januari vind ik ‘in’ de klas trouwens een toepasselijker voorzetsel, omdat je onderdeel bent van een proces, en allang geen klassieke leraar meer bent die alles uitlegt. Om te mogen bijdragen aan de ontwikkeling van de volgende generatie, is de optie om docent Nederlands te worden een hele mooie.’

HOE HEB JE HET TOEN VERDER AANGEPAKT?

‘De campagne van Talent als Docent trok mijn aandacht. Ik belde met de VU en werd uitgenodigd om in oktober de driedaagse training Ontdek Je Talent Als Docent te volgen. Samen met tien geïnteresseerden onder leiding van

Maaïke Jöbsis en Dianne Hoefakker (collega werkzaam op de KSH, red.) heb ik de driedaagse training gevolgd. Echt informatief en ontzettend leuk. Op Meesterbaan.nl zag ik in dezelfde week dat dat het ECL op zoek was naar tijdelijke vervanging van een docent Nederlands. Het ECL ligt op steenworpafstand van mijn huis en mijn kantoor, dus dat kon niet beter. Het klikte direct. Ik zou in februari beginnen, maar dat werd op hun verzoek januari. Eerst keek ik een aantal keren mee bij collega’s. Daarna begon ik. Eerst vier uur, inmiddels geef ik tien uur in de week les aan bovenbouw leerlingen. Zo snel kan het gaan ...’

HEEFT DE BOVENBOUW JE VOORKEUR?

‘Ik weet het nog niet, de interactie met de iets gevorderde leerlingen leek mij interessanter, maar ik mag het nog ontdekken. Het vak Nederlands is breed: enerzijds heb je de strenge regels, zoals grammatica en spelling. Aan de andere kant heb je de vrijheid om je eigen literatuur te kiezen, je te laten raken door onze taal op z’n allermooist, in poëzie en proza. In de bovenbouw kun je al zien dat die combinatie van regels en vrijheid echt tot taalbeheersing leidt. Daar gaat het wat mij betreft om.’

WAT BRENG JE MEE ALS ZIJ-INSTROMER?

‘Door mijn werkervaring denk ik in processen, en als vader zie ik lerende kinderen. Alles is les. Soms moet ik inspelen op onverwachte situaties en natuurlijk maak ik fouten. Laatst moest een leerlinge haar telefoon inleveren. Achter op de telefoon zat een foto van een jongen, dus ik vroeg: “is dat je vriendje?” Het bleek Sam te zijn, de leerling van onze school die vorig jaar is verongelukt. Dan valt de les helemaal stil, en staat de klas stil bij dat verdriet. Wat heeft Sams overlijden voor impact gehad op de school, op zijn vrienden en vriendinnen? Hoe hebben leerlingen het afscheid ervaren, het gemis gevoeld? Het verdriet is er natuurlijk nog steeds, en verdriet overvalt iedereen op onverwachte momenten. Ik weet niet of ik dat goed doe en er te kort of te lang bij stilsta, maar ik heb geleerd dat je nooit spijt kunt hebben van wat je oprecht probeert te doen.’ ‘Een ander voorbeeld? Als leerlingen een betoog moeten houden, merk je dat sommigen helemaal niet en anderen weer wel erg nerveus zijn. Met een speech van Obama, een conference van Guido Weijers of de spijtbetuiging van Will Smith bij de Oscars laat ik zien hoe anderen durven

te zoeken naar woorden, stiltes laten vallen, tranen laten zien, mensen aankijken.... En met het benoemen van mijn eigen spanning met spreken in het openbaar wil ik die onzekerheid reduceren. Ik hoop dat ik met een besef over kwetsbaarheid bij iedereen, mijn leerlingen kan leren relativeren.'

WAT VIND JE HET MOEILIJKST AAN LESGEVEN?

Thijs: 'Het voorbereiden van de lessen, omdat elke les maatwerk is. Ik geef twee keer vier lessen achter elkaar, overzicht houden wat je wanneer moet doen is soms lastig. Overigens vind ik dat het ECL mij daarin erg goed begeleidt. Met concrete vragen kan ik bij al mijn collega's terecht, ik steek veel op van de vakgroep-vergaderingen en er is een hele goede structuur van intervisie-bijeenkomsten voor recent gestarte docenten.'

WAT IS JE TIP ALS IEMAND TWIJFELT OM WEL OF NIET DOCENT TE WORDEN?

'Als ik zie hoeveel bergen mijn collega's kunnen verzetten voor goed onderwijs in hun klassen, denk ik eerlijk gezegd niet dat het docentschap voor iedereen is weggelegd. Maar als je wilt bijdragen aan de toekomst waar je elke dag middenin mag staan, als je leerlingen echt iets wilt bijbrengen en met ze kunt lachen en judoën in plaats van boksen, dan zou ik het zeker doen. Cicero zei al: Als je wit leren, ga dan lesgeven.'

WAAR KRIJG JE DE MEESTE ENERGIE VAN?

'Van het voorrecht om iets aan leerlingen te mogen meegeven. En vice versa. De lessen in de klas vind ik prachtig, los van orde of chaos. Alles is les, en als een leerling al lastig is, dan realiseer ik mij dat hij of zij ook lastig is voor zichzelf. Voor mij zijn alle leerlingen per definitie onschuldig'. En lachend: 'Maar vraag het mij volgend jaar vooral nog een keer.'

WAT HEEFT JE HET MEEST VERRAST?

'Ik wist niet dat lesgeven zo leuk is. Ik heb er enorm veel lol in. Het draait in het leven niet om projecten, targets, omzet, winst. Het gaat niet om wat je haalt, maar om wat je brengt: kennis, ervaring, verbinding, inspiratie. Een leerlinge zei laatst na de les tegen me: "Meneer, we vinden het echt leuk dat u bij ons op school bent!" 'Da's toch mooi, dat raakt me wel.'

HEB JIJ EEN OPLOSSING VOOR HET LERARENTEKORT?

'Op individueel niveau denk ik dat we het belang van en ons enthousiasme over het vak van docent nog meer zouden kunnen overbrengen. Maar dat is voor een startend docent – ongehinderd door langere ervaring - misschien gemakkelijker dan voor een doorgewinterde professional voor wie dit werk ook gewoon keihard werken is. Op macroniveau hebben we natuurlijk te maken met een immens groot imagoprobleem. De buitenwereld associeert het docentschap door de maatschappelijke discussies vooral met hoge werkdruk, uitval van leerkrachten, moeilijke pubers en mondige ouders. De nadruk ligt op de zorgen in het onderwijs, en die zijn er natuurlijk ook. Daar wordt het vak van docent alleen niet populairder door. Terwijl het docentschap een enorm hoog psychologisch inkomen heeft: zó belangrijk, zó relevant voor onze toekomst, dat het een eer is om deel uit te mogen maken van het docentencorps.

Dat lesgeven niet gemakkelijk is, is geen reden om het niet te doen, het is een reden om het juist wél te doen. Misschien durven zij-instromers met veel werk- en levenservaring deze stap daardoor juist ook te zetten. Belangrijk werk is nooit gemakkelijk. Dat is de signatuur die het onderwijs moet krijgen.'

OVER HET LERARENTEKORT:

DAT LESGEVEN NIET GEMAKKELIJK IS, IS GEEN REDEN OM HET NIET TE DOEN, HET IS EEN REDEN OM HET JUIST WÉL TE DOEN. BELANGRIJK WERK IS NOOIT GEMAKKELIJK. DAT IS DE SIGNAATUUR DIE HET ONDERWIJS MOET KRIJGEN.'

Inspiratie evenement thema Aanpak lerarentekort op 30 mei

SAMEN STERK VOOR TOEKOMSTBESTENDIG ONDERWIJS

Het lerarentekort in het voortgezet onderwijs is een groot probleem. De komende jaren gaan veel leraren met pensioen en naar verwachting is de instroom in de lerarenopleidingen niet voldoende om deze vacatures op te vullen.

De geïnterviewde collega's geven in deze special kort hun visie op dit vraagstuk. Binnen IRIS zijn we druk bezig met het vergroten van de instroom, behoud van collega's – door aantrekkelijk werkgeverschap – en met de vraag hoe we ons onderwijs zo kunnen organiseren dat we ook in de toekomst kwalitatief goed onderwijs kunnen blijven verzorgen. Daarom organiseren we op **30 mei a.s.** een IRIS-breed inspiratie evenement met als titel *Samen Sterk voor toekomstbestendig onderwijs*. Bij dit event gaan we met elkaar in gesprek over wat we zelf kunnen doen om collega's te behouden en hoe we ons onderwijs mogelijk anders kunnen organiseren.

Ben jij docent of OOP'er en heb jij innovatieve ideeën over hoe we het lerarentekort zouden moeten aanpakken? Lijkt het je leuk om op 30 mei mee te denken, jouw bijdrage te leveren en geïnspireerd te raken? Stuur dan een mail naar Eline Louw: e.louw@iris-cvo.nl. Je ontvangt dan een officiële uitnodiging.

Vacatures **HBM**

Docent Lichamelijke opvoeding	1e graads	0,8 fte
Docent Wiskunde	2e graads	0,6 – 1,0 fte
Docent Nederlands	2e graads	0,8 fte
Docent Nask	2e graads	0,5 – 0,6 fte

Vacatures **KSH College (kshhoofddorp.nl)**

Docent LO	1e graads	ca 0,6 – 0,7 fte
Docent Wiskunde	1e graads/2e graads	0,6 – 1 fte
Docent Duits	1e graads/2e graads	ca 0,4 – 1 fte
Docent Spaans	2e graads	ca 0,5–0,6 fte
Docent Spaans	1e graads	ca 0,6 fte
Docent Biologie	2e graads	ca 0,3 fte
Docent Tekenen	2e graads	ca 0,5–0,6 fte
Docent Nederlands	1e graads	ca 0,7–1 fte
Docent Aardrijkskunde	2e graads	ca 0,2 fte
Docent Maatschappijwetenschappen	1e graads	ca 0,4–0,5 fte
Teamleider		1 fte

Vacatures **Vakcollege Thamen**

Docent Nederlands	2e graads	ca. 0,8 – 1,0 fte
Docent Wiskunde	2e graads	ca. 0,8 – 1,0 fte
Docent Beeldende Vormgeving	2e graads	ca. 0,6 fte
Docent Technologie & Toepassingen	2e graads	ca. 0,6 fte
Docent Lichamelijke Opvoeding	2e graads	ca. 0,8 – 1,0 fte
Docent Techniek Onderbouw	2e graads	ca. 0,75 fte

Vacatures **Herbert Viissers College**

Docent Economie	2e graads	0,63 fte
Docent Bouw Interieur Wonen (BWI)	2e graads	0,8 – 1,0 fte
Docent Biologie	2e graads	0,42 fte
Docent/coach Economie (HVX)	2e graads	Vanaf 0,6 fte
Docent Informatiekunde	2e graads	0,83 fte
Docent/coach Nederlands (HVX)	2e graads	Vanaf 0,6 fte
Docent/coach Engels (HVX)	2e graads	Vanaf 0,6 fte
Docent Nederlands	1e graads	0,42 – 0,67 fte
Docent Techniek	2e graads	0,8 – 1,0 fte
Docent Maatschappijleer	2e graads	0,67 fte
Docent Duits	2e graads	0,58 fte

Vacatures **Eerste Christelijk Lyceum**

Docent Geschiedenis	1e graads/2e graads	ca. 0,6 – 0,8 fte
Docent Frans	1e graads	ca. 0,6 – 0,8
Docent Economie / Bedrijfseconomie	1e graads	ca. 0,6 – 0,8 fte
Docent Wiskunde	1e graads	ca. 0,6 fte

Vacatures **Kaj Munk College**

Docent Duits	2e graads	1 fte
Docent Duits	1e graads	0,5 fte
Docent Aardrijkskunde	1e graads	0,8 – 1,0 fte
Teamleider		0,8 – 1,0 fte

Vacatures **International School Haarlem**

Secondary Teachers: English, Dutch, Drama, Humanities (I&S, Business/Economics) and Science

 [Link naar alle IRIS vacatures](#)

Fact & figures

IRIS bestaat uit 7 scholen
met in totaal 7.649 leerlingen

**HBM IN
HEEMSTEDE**
VMBO-TL
397 LEERLINGEN
dehbm.nl

**HERBERT VISSERS
COLLEGE IN
NIEUW-VENNEP**
GYMNASIUM
ATHENEUM
HAVO, MAVO
VMBO-
BEROEPSGERICHT
HVX
1899 LEERLINGEN
hvc.nl

**KAJ MUNK
COLLEGE IN
HOOFDDORP**
VWO
HAVO
MAVO
1342 LEERLINGEN
kajmunk.nl

**EERSTE
CHRISTELIJK
LYCEUM IN
HAARLEM**
GYMNASIUM
ATHENEUM
HAVO
1404 LEERLINGEN
ecl.nl

**VAKCOLLEGE
THAMEN IN
UITHOORN**
VMBO
660 LEERLINGEN
thamen.nl

**KSH IN
HOOFDDORP**
MAVO
HAVO
ATHENEUM
VWO+
GYMNASIUM
1708 LEERLINGEN
kshhoofddorp.nl

**INTERNATIONAL
SCHOOL
HAARLEM**
239 VO-LEERLINGEN
[international-
schoolhaarlem.nl](http://international-schoolhaarlem.nl)

kajmunk)
college

vakcollege
THAMEN

